

Jaargang 8

14

Mei
2008

STEUNPILAR

Inhoud; Voorwoord door het bestuur, Mag ik me even voorstellen, Jaarlijkse Groeendag 2008, Mijnbouwwet, Schuilkelders in Eys, Schuilkelders in Overeys, Financiële overzicht, vrienden van de Van Schaïkstichting

Voorwoord door het bestuur

Sinds de Steunpilaar van afgelopen november, is er weer veel gebeurd waarover u in deze Steunpilaar kunt lezen.

Omdat de groeven in verband met de vleermuis-overwintering gesloten zijn, zijn we vooral druk bezig geweest buiten de groeve.

Er zijn wat personele wijzigingen geweest. Zo heeft Desiree Schoenmakers op 1 januari afscheid genomen als bestuurslid. Zij is zeven jaar geleden in het bestuur gekomen als bestuurslid. Via het secretariaat is ze de laatste jaren als penningmeester actief geweest en heeft zodoende de stichting zien groeien en ook zelf hard meegewerkt de stichting te laten worden tot wat ze nu is. Wij danken Desiree voor haar inzet de afgelopen jaren.

Als nieuw bestuurslid is Mat van Lier aangetreden als penningmeester. Mat heeft eerst een jaar met het bestuur meegelopen om te kijken naar het wat en hoe van de stichting. Wij zijn bijzonder verguld met zijn bijdrage. In deze Steunpilaar staat een kennismakingsstuk van Mat zelf.

En de Steunpilaar heeft ook een vernieuwing ondergaan. Niet de Steunpilaar zelf maar wel de redactie. Jacquo Silvertant en Rob Heckers hebben aangegeven te willen stoppen. Wij danken hen voor hun enorme inzet. Jacquo heeft de redactie gevoerd van de afgelopen vier Steunpilaren. Rob heeft helemaal van begin af aan de lay-out van de Steunpilaar verzorgd en onze nieuwsbrief op deze manier zijn gezicht gegeven. Rob heeft aangegeven het nieuwe redactieteam te willen helpen met het op peil houden van het niveau.

Het nieuwe redactieteam bestaat uit Pascal Meijers en Paul Jonas. Beiden zijn ook zeer bekend met de groeven. Zij zullen zich elders in de Steunpilaar voorstellen. Wij wensen hen vele mooie Steunpilaren toe.

We zijn zeer druk bezig geweest (en nog) met de nieuwe Mijnbouwwet. Ook over dit onderwerp treft u een artikel aan in deze Steunpilaar.

Echte kopzorgen hebben we sinds december met de stijging van de inbraken. Sinds december wordt bijna wekelijks in een van onze 16 groeven ingebroken. Dit gebeurt door een groep die, net zoals wij, liefhebbers van de groeve zijn want ze richten geen vernielingen aan, behalve het slot dan. We vinden ook geen sporen van hen. Enerzijds proberen wij van alles om met hen in contact te komen zodat ze in het vervolg bij ons een sleutel komen halen als ze de groeve in willen. Anderzijds zijn wij ook in nauw contact met de politie om te proberen deze mensen op te sporen.

In ieder geval zorgen deze inbraken voor veel werk voor de beheerders, de Technische Commissie en het bestuur.

Op 1 april is het vleermuisseizoen afgelopen en daarom was op 19 april de jaarlijkse groevedag voor al onze Steunpilaren in groeve de Keel. Elders in deze Steunpilaar treft u hierover een artikel van een van de Vrienden van de Van Schaïkstichting.

Het komende jaar gaan wij door met het versterken van de stichting. Nieuwe groeve, Steunpilaren, betere ARBO en een goede invulling van de Mijnbouwwet staan hierin centraal.

Wij hopen u op onze volgende groeendag weer te kunnen ontmoeten. U ontvangt in de volgende Steunpilaar, nr 15, hiervan een uitnodiging.

Joep Orbons
Voorzitter

Mag ik me even voorstellen:

Mijn naam is Mat van Lier, na een jaar lang meegekeken te hebben, ben ik vanaf december 2007 officieel toegetreden tot het bestuur van de Van Schaikstichting.

Ik ben 51 jaar, getrouwd, we hebben 5 kinderen en zijn woonachtig in Cadier en Keer.

Al lange tijd heb ik een grote passie voor alles wat met groeves te maken heeft. Deze passie is ontstaan in mijn jeugd, in een tijdspanne dat vakanties nog sporadisch waren. Ik ben geboren in Helden-Panningen en in die tijd gingen we in de zomer vaker met de Opel Kapitein van mijn vader naar Zuid Limburg. De boven en ondergrondse natuur maakte toen al zo'n enorme indruk op me dat ik me al heel vroeg heb voorgenoemen om hier te gaan wonen en zo geschiedde. Onlangs hebben we na 22 jaar Maastricht verruild voor Cadier en Keer.

Naast studie en gezin ben ik me ook sterk gaan verdiepen in de geschiedenis van Zuid Limburg en Maastricht in het algemeen en groeves in het bijzonder. Van daaruit ben ik ook al weer geruime tijd gids voor de VVV Maastricht.

In het dagelijks leven ben ik directeur van Woonzorgcentrum De Beyart in Maastricht, het huis van de broeders waarbij velen van mijn generatie onderwijs hebben genoten. In dit prachtige centrum

in het midden van Maastricht mag ik leiding geven. Inmiddels heb ik de functie van penningmeester overgenomen van Désirée Schoenmakers en ik wil me naast een goed financieel beheer inzetten om meer financiële middelen te genereren, dit vanwege het feit dat onze ideële doelstellingen vaak veel verder reiken dan onze financiële mogelijkheden. Ik ontmoet u graag op een van de activiteiten van de stichting.

Mat Van Lier, penningmeester.

Mijn naam is Paul Jonas en ik ben geboren in Maastricht. Op mijn tiende jaar ben ik verhuist naar Den Helder ("of all places..."). Dat is niet helemaal het eind van de wereld maar je kunt het wel zien van daaraf... De volgende dertig jaar ben ik het hele land door gezworven en uiteindelijk in Deventer neergestreken. Al die tijd heb ik terug verlangt naar Maastricht. Op een gegeven moment word je 40 en dan denk je "als ik het nu niet doe, doe ik het nooit meer".

Vanaf 2000 ben ik weer terug en ik ga nooit meer weg! Als ware het een soort inhaalslag heb ik me gestort op alles wat Maastrichts is. Zodoende heb ik ook bij de VVV gesolliciteerd en ben ik begonnen als grotten- en vestinggids. De geschiedenis van Maastricht in het algemeen en die van de grottenstelsels in de St. Pietersberg in het bijzonder zijn een ware passie geworden. Ondertussen heb ik een vaste aanstelling als locatiebeheerder met nog een aantal andere taken daarnaast.

Wat ik heb geleerd: er is niks mis mee als je van je hobby je werk maakt...

Vanuit de interesse voor het ondergrondse ben ik ook lid geworden van de SOK en zo ook bekend geraakt met het bestaan van de van Schaikstichting.

Toen ik vanuit deze stichting gevraagd werd om de redactie van de Steunpilaar op me te nemen heb ik gezegd dit wel te willen maar, daar ik nog steeds lichtelijk een digibeet ben, dit in samenwerking met "whizzkid" Pascal Meijers te willen doen.

Zowel Pascal als ikzelf hebben geen ervaring met redactiewerk en zijn vooralsnog slechts minimaal bekend met de stichting.

We zullen ons de komende tijd oriënteren op stichtingszaken en wellicht dat we U op een groevedag, een vergadering of bij een andere gelegenheid zullen aanspreken voor een nadere kennismaking, een vraaggesprekje of gewoon een gezellige babbel over het ondergrondse.

Paul Jonas

Mijn naam is Pascal Meijers, Ik ben 37 jaar, getrouwd, en twee kinderen, Pia van 11 jaar en Max van 7 jaar. We zijn woonachtig in Maastricht. Ik begon mijn grottenloopbaan bij de Stichting Recreatief Berglopen en werd kort daarna gids bij het VVV. Ondertussen ben ik besmet met het “bergvi-

rus”. Mijn interesse gaat voornamelijk uit naar de ontstaansgeschiedenis en het secundaire gebruik.

Ik ben werkzaam geweest als kok in diverse gerenommeerde restaurants en als korporaal bij 13e infanterie bataljon luchtmobiele brigade die als Dutchbat III in 1995 onder de vlag van UNPROFOR uitgezonden en betrokken was bij de val van Srebrenica.

In het huidige dagelijks leven ben ik gastheer bij de universiteit Maastricht. In mijn vrije tijd hou ik me nog bezig met moleculair koken.

Inmiddels heb ik samen met Paul Jonas de redactie en de lay-out van de steunpilaar overgenomen. Ik hoop dat ik u samen met Paul veel leesplezier in de toekomst mag bezorgen.

Pascal Meijers

Jaarlijkse Groevendag 2008, dit keer naar groeve “De Keel” te Kanne langs het Albert kanaal.

Het was slim bekeken van Paul Jonas. Hij wachtte totdat ik een groot stuk vla in de hand had en een kop koffie en sloeg toen toe met de vraag of ik een verhaaltje over de excursie van die middag wilde schrijven voor in het blad. Zo kon ik natuurlijk absoluut geen nee zeggen.

We waren al positief gestemd, want door omstandigheden laat, kwamen we precies om 15 u. aan op de aangegeven plaats in Kanne en we vroegen ons af of er nog iemand zou zijn. Ik had een vriend bij me uit Rwanda, voor wie het fenomeen “mergelgrot” helemaal nieuw was.

En ja, waar ik al bang voor was, geen mens meer op het plein en evenmin verwachtte ik dat men ons zou opwachten omdat ik pas onderweg op de brief las dat we ons hadden moeten aanmelden voor de tocht.

Toen, op het moment dat we maar weer onverrichter zaken naar huis wilden gaan, zwaaide een luxe zilvergrijze bus het parkeerterrein op en daar stapte tot onze verbazing een bekende hoed uit met daaronder voorzitter Joep. Met wijds gebaar nodigde hij ons uit in zijn bus en wilde van geen verontschuldigungen weten.

Het tochtje langs het kanaal naar de grot riep hevige herinneringen op aan zo’n 40 jaar geleden toen we op de pony’s van Miek Last ook al langs het kanaal

galoppeerden.

Elke keer weer vind ik het binnengaan van een stelsel fascinerend. Ook nu weer. Die sfeer van een totaal andere wereld.

Die vlaai en koffie hadden iets komisch onverwachts, want je stelt je in op een tocht door de gangen, iedereen is er dan ook min of meer speciaal op gekleed, en dan staat er in een zijgang ineens een tafel gedekt als ware het een receptie of verjaardagspartijtje.

Joep heette als voorzitter iedereen welkom en hield nog een hele toespraak over de stichting, het bestuur en de organisatie.

Daarna trokken we o.l.v. Luck Walschot de groeve in. Elk stelsel is weer anders. Ook boeiend weer dit keer. Er was veel te zien. De verschillende levels die er waren, de resten van de champignonkwekerij die er ooit was met zijn cementbestreken vlakke vloeren. Maar met name de winningmethoden kwamen uitgebreid aan bod. Naast de sporen van het handmatig uitzagen van de blokken zagen we ook die van de winning met kettingzaag en cirkelzaag. En dan nog de gaten waar er met dynamiet geschoten was om losse mergel te winnen.

Namen als Koolen en Heuts werden genoemd, zijnde befaamde blokbrekerfamilies. Zelfs Kleinen uit Sibbe heeft recent nog wat breekwerk verricht, maar

stopte vanwege de kwaliteit van de mergel.

De naam van het stelsel “De Keel” is ontleend aan het gehucht “De Keel” dat er boven lag en van waaruit de eerste ontginningen begonnen zijn.

Natuurlijk kwamen naast de waterputten de wielnaafsporen van de boerenkarren langs de wanden aan bod en bleek dat de Duitsers in de oorlog de hoeken van de pilaren afrondden toen ze de grotten wilden gebruiken als ondergrondse werkplaats.

Uitvoerig werd gesproken over de spanning tussen het beheer en het vrije gebruik van de stelsels. De

vernielingen, de verstoringen van vleermuizen en het vele werk dat de technische ploeg verrichtte om het stelsel toonbaar en veilig te houden. Het achterlaten van rotzooi door vrije groepen werd als ergerlijk ervaren.

Paul Jonas, regulier gids in het Zonnebergstelsel had al snel door dat mijn Engels niet toereikend was om mijn Rwandese vriend de specifieke kenmerken van grot en mergel bij te brengen. Dus nam hij het over en met zijn ervaring wist hij ook wat voor vreemden niet vanzelfsprekend was in mergelgroeven. Paul verraste mijn vriend dan ook door met hem een pilaar rond te lopen en hem te laten ervaren dat op die manier het hele stelsel opgebouwd was.

Zelf vind ik altijd de sfeer van die aparte wereld van de gangenstelsels fascinerend. Er doorheen te dwalen en te kijken naar de tekenen van de historie en cultuur. Het is allemaal zo eigen aan de streek. Zo speciaal van hier.

Geen idee meer hoelang de tocht duurde, maar ik vond hem mooi getimed. Niet te lang, maar lang genoeg om er helemaal geweest te zijn.

De leider werd bedankt en in plaats van “gedenk de gids” kreeg de penningmeester nog even de kans om mee te delen dat weliswaar de contributie niet verhoogd werd, maar dat we wel nieuwe leden moesten proberen te werven.

Als prinsen werden we weer door Joep naar het marktplein in Kanne gebracht.

Bedankt allemaal, ik heb goede herinneringen aan deze groevendag van 2008.

Paul Brand

Mijnbouwwet

In de vorige Steunpilaar stond een artikel over de gevolgen van de nieuwe Mijnbouwwet voor de stichting Ir. D.C. van Schaik. Op het moment van verschijnen van de Steunpilaar 13 (najaar 2007) waren wij nog stevig in overleg met het ministerie. Tot dat moment liepen de gesprekken heel stroef en zagen wij weinig vooruitgang. Dit vooral omdat het ministerie zich bijzonder formeel opstelde en niet de onmogelijkheid wilde inzien van de ambtelijke regels enerzijds en de realiteit van groevenbeheer anderzijds. Het bestuur zag zich toentertijd genoodzaakt de groeven te sluiten voor bezoek, behalve voor die groeven waar nog een vergunning voor was. Sindsdien is er vooruitgang geboekt. In december is een overleg geweest op het ministerie tussen de Van Schaikstichting enerzijds en het ministerie anderzijds. Bij dit overleg waren ook nog vertegenwoordigers van de vleermuisonderzoekers en van Limburgs Landschap aanwezig. Ook Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer waren betrokken bij de voorbereidingen van deze discussie hoewel ze niet zelf bij het gesprek in Den Haag aanwezig waren.

Tijdens dit gesprek in Den Haag hebben wij onze manier van werken uitgelegd en onze bezwaren met betrekking tot de ambtelijk invulling Mijnbouwwet kunnen uiten. Niet alleen dat, wij hebben ook aange-

geven hoe wij dachten uit de impasse te kunnen komen. Kortom, wij kwamen met een oplossingstraject. Het ministerie heeft hier heel serieus naar geluisterd en onze argumenten in overweging genomen.

Het ministerie heeft daarop in maart ons een voorstel gedaan hoe de ambtelijke richtlijnen zouden kunnen zijn voor het soort groevenwerk dat wij nodig hebben. In dit voorstel van het ministerie bleek dat men heel goed geluisterd had naar onze argumenten. Bijna al onze punten zijn daarin opgenomen.

Op dit moment wordt nog over de laatste details gepraat maar wij zijn er van overtuigd dat er een goede oplossing mogelijk is. Een oplossing die werkbaar is en daarnaast ook nog eens eer doet aan de natuurlijke waarden en het cultuurhistorische erfgoed van de groeven.

De Van Schaikstichting is in deze discussie de leidende partij en wordt algemeen erkend als de specialist op het gebied van groevenbeheer. In de volgende Steunpilaar leest u gegarandeerd weer meer hierover.

Joep Orbons

Op de foto staan de deelnemers aan de discussie in Den Haag van afgelopen december. Deze foto is genomen in de centrale hal van het Ministerie van Economische zaken.

Onderste rij van links naar rechts: Jasja Dekker (Zoogdierenvereniging VZZ), Hans Weinreich (vleermuisteller telgroep Loge), Rob Heckers (Voorzitter Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven) en Nicole Cordewener (Beheer terreinen Limburgs Landschap).

Bovenste rij van links naar rechts: Rob van Elsen (Staatstoezicht op de Mijnen), Joep Orbons (Voorzitter Stichting ir. D.C. van Schaik), Carolien Krijger (Ministerie van Economische zaken, afdeling vergunningen) en Wilfred Schoenmakers (Secretaris Stichting ir. D.C. van Schaik).

Schuilkelder in Eys.

Toen de Geallieerden in 1944 steeds meer het dorp Eys naderden, moesten de bewoners, door de bezetters gedwongen, in de omliggende heuvels, loopgraven en mangaten graven. Dat betekende dat de Duitsers zich hier hevig zouden gaan verzetten en de angst onder de bevolking nam toe. Temeer, door de toegenomen frequentie van bombardementsvluchten naar Duitsland en de daaruit volgende luchtgevechten boven Eys.

Enkele notities uit een dagboek van hr. Rameckers:

23-10-1943 7.45 uur.

Zeer druk in de lucht, plotseling een hevige “kraak”, daar gaat de kapel op de Boereberg, zei ik tegen mezelf. Bij Vogelenzang zijn toen een 7 tal bommen gevallen, kraters van 10 m doorsnede en 3 m diep.

11-04-1944.

Verschrikkelijk gedonder in de verte, nog nooit zo meegemaakt. Heel Aken leek in brand te staan, ook Vaals is toen getroffen door een aantal bommen.

25-05-1944.

Weer veel vliegtuigen boven Eys. “Schot-wolkjes” overal in de lucht, vooral rond Vaals stond

veel afweergeschut. Er is toen besloten een schuilkelder te graven en wel in de Boereberg. Deze is gelegen links van de weg Wittem-Simpelveld, nabij de Agathakerk. De “berg” bestaat deels uit Gulpens krijt, deze is gemakkelijk te bewerken maar is zeer vorstgevoelig en heeft weinig samenhang.

25-05-1944.

Werd begonnen met het maken van de schuilkelder. Piet Rademakers, mijn-meter, maakte de plannen en hr. Schwanen nam de leiding op zich. Het werk werd gedaan door vrijwilligers, voornamelijk mijnwerkers, die na hun werk in de kolenmijnen de schuilkelder hebben uitgekapt. De toenmalige directeur van de Staatsmijnen hr. Frowein zorgde voor de benodigde materialen en gereedschappen, zoals een compressor, afbouwhamers, hakken, schoppen etc. De beide ingangen lagen 40 m uit elkaar, loodrecht op de Grachtstraat de Boereberg in. Deze werden na ca 15 m verbonden door de eigenlijke schuilkelder. Deze had nu, voor de veiligheid, een U vorm. De gangen werden met hout gestut, idem zoals in de mijnen. De brokken kalksteen werden met kruiwagens naar buiten gebracht, deels gebruikt voor het ophogen van het pad, en de rest met paard en wagen afgevoerd. De mijnwerkers kregen veel

hulp, boeren zorgden voor het transport van de materialen, inwoners voor het eten etc. Tegenover de werkplek hing een lijst met “werktijden” en de taakverdeling.

22-06-44.

De schuilkelder is klaar. Er werd nu begonnen met het “interieur”; houten bankjes, enkele stapelbedden, toilet etc.

25-06-44.

Na de hoogmis was er een vergadering in café Wiertz. Het voorstel was een noodgang te graven in zuidelijke richting. Iedereen was hiermee akkoord. Deze gang, ca 120 m lang is vrijwel recht met op het einde een knik voor de veiligheid.

04-08-44.

De noodgang was klaar en nu kon de schuilkelder via 3 ingangen worden bereikt.

05-09-44.

Vandaag vond de inzegening plaats. Vrijwel alle inwoners van Eys trokken biddend door de schuilkelder en de noodgang. Van de voormalige “bewoners” van de schuilkelder zijn na zoveel jaar toch nog enkele herinneringen bewaard gebleven: o.a. Fien Ploumen. Sliep met moeder en 4 kinderen in de schuilkelder. Vader wilde eerst niet, maar moest toch ons huis verlaten. Hij arriveerde bij de kelder met een ouderwetse diepe kinderwagen, volgeladen met warme kleren, eten, geldkistje, trouwboekje etc. En onder in de wagen

een grote gedroogde ham.”Eigenteelt” Trees Willems (nu 82 jaar) woonde in de Grachtstraat pal tegenover schuilkelder. Toen ze in de schuilkelder zat is haar huis getroffen door een granaat. Zij verzorgde de EHBO en als het even veilig was, nam ze de kinderen mee naar haar huis. Hr v.Loo reed op een fiets door het dorp en gebruikte een toeter (trompet?) om de mensen te waarschuwen bij gevaar. Ton Jeukens heeft, volgens de overlevering, en uiteraard als baby geslapen in de noodgang in een veilingkist. Bij de bevrijding van Eys (16-9-44) door Amerikaanse soldaten van het 120e regiment infanterie is fel gevochten. Vrijwel de gehele bevolking zat toen in de schuilkelder. Ook na de bevrijding is de schuilkelder nog regelmatig gebruikt.

Nog enkele aantekeningen van hr. Rameckers:

02 -10-44 Veel activiteit in de lucht. Er trokken 1200 vliegtuigen naar Keulen en Hannover.

07-10-44 In de wei van Cox een tiental koeien, een paard en een paar schapen gedood door inslaande projectielen.

02-11-44 Duitse jachtvliegtuigen op zoek naar militaire doelen, schoten op alles wat bewoog.

26-12-44. Amerikaans vliegtuig neergeschoten. Is neergestort in de wei van boer Grooten.

Na het dichtstorten van beide ingangen aan de Grachtstraat is de noodgang nu nog de enige toegang naar de schuilkelder. Na de oorlog zijn alle dennenhouten stutten weg gehaald en is de toestand van de gangen zeer slecht. Dit is na onderzoek door 2 mergelspecialisten bevestigd. Restaureren is mogelijk maar zeer duur! Wat dan rest zijn betonnen gangen zonder enige historische waarde.

Schuilkelder in Overeys.

In Overeys is, in de Kampsberg, om de zelfde redenen en in dezelfde tijd, eveneens een schuilkelder gegraven. Ook door mijnwerkers met hulp van de inwoners. Deze had ook de gebruikelijke U vorm voor de veiligheid. Dus twee toegangen met als bindingsgang de eigenlijke schuilkelder, en gelijk dus aan de kelder in Eys. In de beide ingangen waren hier echter 2 halve muurtjes geplaatst, die moesten dienen als bescherming tegen inkomende projectielen, een soort kogelvangers dus. Er stonden 2 stofzuigers achter, die zorgden voor de luchtverversing. (voorloper van de airconditioning). In de schuil-

kelder zelf waren 2 kamers uitgehakt waar de zieken en kinderen konden slapen. De kalksteenbrokken werden met kruiwagens naar buiten gebracht. En verder met kipwagentjes op een smalspoor afgevoerd en gebruikt voor de ophoging van het Bergpad. Dit is ter plaatse nog goed te zien.

Ook hier zijn nog enkele herinneringen bewaard gebleven:

De moeder van hr. Bergman was ernstig ziek en werd bij alarm op een brancard naar de schuilkelder gebracht.

Mevr. Kokkelmans (nu 87 jaar) had 2 weken aan een stuk in de schuilkelder geslapen.

Ze had haar 4 weken oude zoon bij zich, en verzorgde ook nog een ander kind. Haar vader Johan zorgde voor de werkschema's van de mijnwerkers.

Volgens Fien Geurts was de hoofdluis een groot probleem en de luizenkam onmisbaar. Het was dwei-

len met de kraan open. Ook hier zorgden lokale boeren(met hulp van de inwoners) voor het transport van de benodigde materialen en de “aanvoer” van eten en drinken. De boterhammen met stroop werden dik belegd met spek. Na de oorlog zijn, evenals in Eys, alle houten stutten weggehaald, en gebruikt als brandhout. De schuilkelder werd daardoor steeds onveiliger en de ingangen zijn toen ingestort.

Jan Odekerken : Als kind kropen we in het begin nog over de instortingen naar binnen, er zaten toen veel vleermuizen en insecten in de gangen. De juiste plaats van de ingangen is nu, in de bebossing, nog redelijk goed zichtbaar. In de helling boven de toegangen is geen verzakking te zien, echter wel boven de eigenlijke schuilkelder t.p.van de slaapkamers. Het stelsel is daar vermoedelijk helemaal ingestort.

Ger Wishaupt

Telgegevens SOK/VAN SCHAIRGROEVEN 2007-2008

nr.	groeve	watervl.	baardvl.	meervl.	franjestrt.	vale vloer	Ingekorver	dwergvl.	Bech	grootoor	indet.	totaal	2006-2007	Tellingleidrs
35	Koelebosch											*	*	J. vd Hoorn
43	Roothergroeve	76	61	6	16	0	9	0	0	4	3	175	177	98.9%
97	Fallenberg											*	*	W. vd Coelen
162	Theunissen 2											*	18	W. vd Coelen
96	Apostelgroeve	32	26	0	20	0	16	0	0	5	0	99	76	130.3%
105	Scharnerberg											*	88	B. Grol
44	Nieuwe groeve											*	74	B. Grol
	Wijnkelder 1											*	2	J. Cobben
	Wijnkelder 2											*	6	J. Cobben
100	De Keel	91	278	32	58	1	6	0	0	3	2	471	498	94.6%
59	Scheuldergroeve											*	19	H. Weinreich
119	Heiberggroeve											*	8	H. Weinreich
143	Flessenberg											*	87	H. Weinreich
151	Houbenbergske											*	36	H. Weinreich
120	Gewandgroeve 1											*	7	L. Verheggen
121	Gewandgroeve 2											*	9	L. Verheggen
	Heerderberg											*	*	B. Grol
	Groeve Eys											*	*	H. Weinreich
Totaal		199	365	38	94	1	31	0	0	12	5	745	1105	

* uit veiligheidsoogpunt afgesloten of geen toestemming

FINANCIËLE CONTROLE COMMISSIE

Opdracht.

Door het bestuur van de Stichting Ir. D.C. van Schaik is conform artikel 11 lid 2 van de statuten opdracht verstrekt aan de heren P. Reintjens en P. Feijt om als financiële controle commissie (FCC) de financiële stukken over het jaar 2007 te controleren.

De jaarrekening 2007 is opgesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de Beheerstichting.

Werkzaamheden.

De FCC heeft de opdracht van het bestuur aanvaard als onafhankelijke commissie en als medeleden van de vrienden van de van Schaik stichting. De FCC heeft geen RA noch een AA bevoegdheid.

De FCC heeft de haar toegezonden financiële documenten, te weten de balans en de exploitatierekening over het financiële jaar 2007 gecontroleerd, een evaluatie gemaakt van het algemene beeld van de financiële gegevens en cijferanalyses met betrekking tot die financiële gegevens uitgevoerd. Verder heeft de FCC met mevrouw D. Schoenmakers een gesprek gehad om inlichtingen in te winnen met betrekking tot de financiële gegevens zoals die in de balans en de exploitatierekening over het financiële jaar 2007 zijn geadministreerd.

De gegevens zoals die op pagina 2, 3 en 4 van dit financiële verslag zijn vermeld zijn door de FCC bestudeerd.

Oordeel.

De FCC komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat de balans en de exploitatierekening zoals die is weergegeven op de pagina's 2, 3 en 4 een getrouw beeld geeft van het vermogen van de Beheerstichting per 31 december 2007 en van het resultaat over het jaar 2007.

Indien door veranderde omstandigheden alsnog vennootschapsbelasting betaald dient te worden door de Beheerstichting dan zal dit ten laste dienen te komen van het eigen vermogen per 31 december 2007.

Maastricht, 16 april 2008,

De Financiële Controle Commissie:

Paul Reintjens

Peter Feijt

FINANCIËLE CONTROLE COMMISSIE

Opdracht.

Door het bestuur van de Stichting Ir. D.C. van Schaik is conform artikel 11 lid 2 van de statuten opdracht verstrekt aan de heren P. Reintjens en P. Feijt om als financiële controle commissie (FCC) de financiële stukken over het jaar 2007 te controleren.

De jaarrekening 2007 is opgesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de Beheerstichting.

Werkzaamheden.

De FCC heeft de opdracht van het bestuur aanvaard als onafhankelijke commissie en als medeleden van de vrienden van de van Schaik stichting. De FCC heeft geen RA noch een AA bevoegdheid.

De FCC heeft de haar toegezonden financiële documenten, te weten de balans en de exploitatierekening over het financiële jaar 2007 gecontroleerd, een evaluatie gemaakt van het algemene beeld van de financiële gegevens en cijferanalyses met betrekking tot die financiële gegevens uitgevoerd. Verder heeft de FCC met mevrouw D. Schoenmakers een gesprek gehad om inlichtingen in te winnen met betrekking tot de financiële gegevens zoals die in de balans en de exploitatierekening over het financiële jaar 2007 zijn geadministreerd.

De gegevens zoals die op pagina 2, 3 en 4 van dit financiële verslag zijn vermeld zijn door de FCC bestudeerd.

Oordeel.

De FCC komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat de balans en de exploitatierekening zoals die is weergegeven op de pagina's 2, 3 en 4 een getrouw beeld geeft van het vermogen van de Beheerstichting per 31 december 2007 en van het resultaat over het jaar 2007.

Indien door veranderde omstandigheden alsnog vennootschapsbelasting betaald dient te worden door de Beheerstichting dan zal dit ten laste dienen te komen van het eigen vermogen per 31 december 2007.

Maastricht, 16 april 2008,

De Financiële Controle Commissie:

Paul Reintjens

Peter Feijt

Vrienden van de Van Schaïkstichting

De onderstaande lijst bevat de namen van de Vrienden van de Van Schaïkstichting die aangegeven hebben geen bezwaar te hebben openbaar genoemd te worden als donateur van de stichting.

Vanaf € 25 per jaar kunt u ook donateur van de stichting worden. U krijgt jaarlijks een uitnodiging voor de Groevedag waar u het werk van de stichting kunt aanschouwen. Daarnaast wordt u twee maal per jaar door middel van de nieuwsbrief “Steunpilaar” op de hoogte gehouden van het wel en wee van de stichting. Een briefje naar ons secretariaat op Postbus 2235, 6201 HA Maastricht volstaat. U kunt ook rechtstreeks op ons rekeningnummer storten: SNS-Bank Maastricht 92.98.12.034 of KBC Bank (B) 745-0030689-09.

Wij danken iedereen die met zijn of haar financiële bijdrage de Stichting ir. D.C. van Schaïk steunt in haar activiteiten.

Dhr. K. Amendt, Heerlen
Dhr. A.A.H. Barten, GELLIK. België
Stichting Jezuitenbergh, MAASTRICHT.
Dhr. H.J.M. Beaumont, MAASTRICHT.
Dhr. R.P. Beaumont, MAASTRICHT.
Dhr. J.J. Beckers, EIJDEN.
Dhr. P.G.H. Beckers, MAASTRICHT.
Dhr. drs. G.J. Beijer, MAASTRICHT
Dhr. H. Blaauw, MALDEN
Dhr. J.L.P. Bovy, MAASTRICHT.
Dhr. P.J. Brand, ECKELRADE.
Mvr. TH.G.M. Colen-Beijer, MOERGESTEL.
Bouwbedrijf Coppes BV., Dhr. H.N. Degens,
VALKENBURG AAN DE GEUL.
Dhr. J. van Deurse, MAASTRICHT.
Rederij Stiphout, van Directie, MAASTRICHT.
Caves Cadier, Dhr. R. Dreessen, CADIER EN KEER.
Dhr. A.A.T.M. Eliens, LEENDE.
Mvr. M.E.TH. Estourgie-Beijer, LANAKEN. België
Dhr. P.H.J. Franssen, GULPEN.
Dhr. H.H.N. Geurts, VALKENBURG AAN DE GEUL.
Mvr. J. de Goede, MAASTRICHT.
Dhr. X.A.L. Goossens, HULSBERG.
Dhr. J.H. Gorissen, MAASTRICHT.
Dhr. mr. E. de Grood, ‘S GRAVENVOEREN. België
Dhr. A.H.G.L. Hameleers, MAASTRICHT.
Dhr. M. Hoogerwerf, LANDGRAAF.
Dhr. ing. P.H.H. Houben, MAASTRICHT.
Dhr. H.S. Hovens, MAASTRICHT.
Pandrim Heerlen B.V., Dhr. Mr. P.CH.M. Huijsmans,
CLERMONT. België
Dhr. S. Jerzykowski, BERG EN TERBLIJT
Dhr. H.G.A. Koene, MAASTRICHT.
Dhr. P.M.B.L. Koene, MAASTRICHT.
Dhr. J.T.F.M. Krekel, GELEEN.
Dhr. E.H.J.R. Lamkin, MAASTRICHT
Mvr. L.M.J. Lamkin- Colson, MAASTRICHT.
Dhr. G.H.V. van Lijf, MAASTRICHT.
Dhr. J.M.G. Maes, MAASTRICHT.
ENCI Maastricht BV., Dhr. P. Mergelsberg,
MAASTRICHT.
Dhr. S.E. Minis, MAASTRICHT.
Dhr. H.H. Mooren, BERGEN OP ZOOM.
Gilde van de Berregmennekes, Dhr. W.E.M.G.
Nelissen, MAASTRICHT.

Apotheek Ten Horn, Dhr. R.F.J.M. Oostwegel,
MAASTRICHT.
Chateau Sint Gerlach Hotel, Dhr. C. Oostwegel,
VALKENBURG AAN DE GEUL.
Dhr. H. Oppenhuis de Jong, HAARLEM.
Dhr. P.M. Orbons, GRONSVELD.
Dhr. J. Peumans, RIEMST. België
Dhr. G.F.F.M. Pieters, MILSBEEK.
Dhr. J. Popma, DELFT.
Dhr. C.A.T. Pulles, MAASTRICHT.
Dhr. P. Reintjens, EINIGHAUSEN.
Dhr. P. Reintjens-Schreinemacher, CADIER EN KEER.
ASP Adventure B.V., Dhr. R. Remeiers,
VALKENBURG A/D GEUL.
Dhr. P. Rodenburg, MAASTRICHT.
RO Groep, Dhr. ir. F.A.A.M. Roosen, MAASTRICHT.
Dhr. dr. ir. E.P.M. Rousseau, MAASTRICHT.
ESP Erik Sauter Partenaire b.v., Dhr. E.J.P.M. Sauter,
NEERHAREN. België
Dhr. ing. W.C.L. van Schaik, GELDROF.
Dhr. L. Schoenmakers, MAASTRICHT.
Dhr. drs. J. Silvertant, MAASTRICHT
Dhr. B.G.J.J. Snelder, MAASTRICHT.
Dhr. L.S.J.M. Spronck, MAASTRICHT.
Buitengoed Slavante, Dhr. C.B.C.A. van Stiphout,
MAASTRICHT.
Dhr. A.P.R. van der Stroom, MAASTRICHT.
Dhr. drs. H.W. de Swart, LEIDEN.
Dhr. I. Thys, RIEMST. België
Dhr. dr. A.M. Voute, SOEST.
VVV Maastricht
Dhr. drs. A.P. Witlox, MAASTRICHT.

Medewerkers betrokken bij de stichting.

Bestuur:

- Joep Orbons, voorzitter.
- Wilfred Schoenmakers, secretaris.
- Mat van Lier, penningmeester.
- Richard Ramakers, bestuurslid

Comité van aanbeveling:

- G.Beijer, voorzitter.
- C.Oostwegel.
- G. van Lijf.
- S. Sleijpen.
- O. Wolfs

Groevenbeheerders:

- Apostelgroeve, Ton Breuls.
- Fallenberggroeve, Pim Houben.
- Flesschenberggroeve, Jan Laumen.
- Gewandgroeve en Heiberggroeve, Hub Geurts.
- Heerderberggroeve, Henk Ramakers.
- Houbenbergske, Marc Koch.
- Keldertjes Slavante, Wil Ramaekers.
- De Keel, Luck Walschot.
- Koeleboschgroeve, Ed de Grood.
- Nieuwe Groeve achter Huize St. Joseph, Han Bochman.
- Roothergroeve, John Hageman.
- Scharnderberggroeve, John Knubben.
- Scheulderberg, Peter Jennekens.
- Schuilkelder Eys, Ger Wishaupt
- Theunisgroeve, Giel Bindels.

Technische commissie:

- Olav Hensing, coördinator.
- Han Bochman.
- Norbert Hensing.
- Cham Peters.
- Jo Pantekoek.
- Mark Koch.
- Philippe Meijers.
- Marco Sliker.
- John Vincken.

Coördinator rondleidingen:

- Peter Jennekens.

Groeewacht:

- Wim Kneepkens

Medewerkers:

- Wil en Carla Ramaekers.

Redactie Steunpilaar:

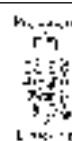
- Rob Heckers.
- Paul Jonas
- Pascal Meijers

Adviseurs:

- Ed de Grood, juridische zaken.
- Roland Bekendam, mijnbouwtechnische zaken.

Referentieraad:

- K. Huntjens.
- D. de Graaf.
- R. Brandt.
- J. Felder.
- S. Van der Leeuw.
- A. Voûte.
- W. Van Schaik.

De werkzaamheden van de Stichting ir. D.C. van Schaik kunnen mede tot stand komen dankzij een subsidie van de Provincie Limburg in het kader van de subsidieregeling natuur- en landschapsbeheer.

Colofon

Redactie: Pascal Meiers & Paul Jonas
Lay-out: Rob Heckers
Druk: Stegra, Valkenburg
Redactieadres: Stichting ir. D.C. van Schaik
Postbus 2235
6201 HA Maastricht
e-mail: info@vanschaikstichting.nl
Web-site: www.vanschaikstichting.nl
Bankrekening: SNS Bank Maastricht 92.98.12.034
KBC Bank Vroenhoven: 745-0030689-09
Kamer van Koophandel
voor Zuid Limburg: 14056739

De Steunpilaar van de Van Schaikstichting verschijnt twee maal per jaar, in het voorjaar en het najaar. Oude exemplaren van de Steunpilaar kunnen bij de stichting nabesteld worden, zolang de voorraad strekt. Zie de web-site voor details. De Van Schaikstichting is een onderdeel van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg en werkt nauw samen met de Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven.